

Els altres bisbes

El toledà Alejandro Arellano i el val·lisoletà Aurelio García són els titulars simbòlics dels bisbats desapareguts de Besalú i Roses

La diòcesi de Girona fa gairebé dos anys que no té bisbe, des de la mort de Francesc Pardo, el 31 de març del 2022. Però a les comarques gironines hi ha dos altres bisbats mil·lenaris que no tenen diòcesis, però sí bisbes titulars: el de Besalú i el de Rotdon o Roses. L'actual bisbe de Besalú és Alejandro Arellano Cedillo (Olías del Rey, Toledo, 1962) i el de Roses és Aurelio García Macías (Pollos, Valladolid, 1965). Probablement cap dels dos ha visitat mai les localitats que donen nom als seus bisbats. De fet, com a bisbes titulars no estan obligats a viure en el bisbat per al qual han estat nomenats. Simplement, el dret canònic estableix que un bisbe ha de ser-ho d'un bisbat en concret, una seu titular, encara que no funcioni com a tal actualment.

Arellano i García Macías no tenen diòcesis per governar però acumulen altres poders terrenals: el 30 de març del 2021, l'actual bisbe –de fet, arquebisbe– de Besalú va ser nomenat pel papa Francesc degà del Tribunal de la Rota Romana, un dels més alts de l'Església, i el mateix any va ser nomenat consultor de l'actual Dicasteri per als Instituts de Vida Consagrada i les Societats de Vida Apostòlica, i també president del Tribunal d'Apel·lacions de l'Estat de la Ciutat del Vaticà. El 2 de febrer passat, el papa Francesc el va nomenar arquebisbe titular de Besalú i va ser consagrat el 25 de març a la catedral de Toledo.

Pel que fa a Aurelio García, el 27 de maig del 2021 el papa Francesc el va nomenar subsecretari de la Congregació per al Culte Diví i la Disciplina dels Sagraments, al mateix temps que li concedia la dignitat episcopal i li assignava la seu titular de Rotdon, o sigui, Roses. Va rebre la consagració episcopal l'11 de juliol del mateix any. García comparteix amb Arellano la joventut –si més no, respecte als estàndards de la jerarquia eclesiàstica– i una sòlida formació: representen, en certa manera, l'onada renovadora que impulsa Francesc.

L'origen dels dos bisbatsEl bisbat de Besalú es va crear l'any 1017 quan el comte Bernat Tallaferro va decidir que necessitava un bisbat dins del seu comtat, per reforçar el seu poder també amb l'eclesiàstic, i va adquirir el títol de bisbe per al seu fill Guifré per 100.000 monedes d'or, pel que sembla a l'arquebisbe de Narbona, però amb el vistiplau del papa Benet VIII. Però el 1020 Bernat va morir i el seu fill es va retirar al monestir de Sant Joan de les Abadesses, del qual abans ja havia estat abat, abans de convertir-se en bisbe de Carcassona fins al final dels seus dies. Guifré va ser, per tant, el primer i l'últim bisbe amb diòcesi d'un bisbat que només va durar tres anys.

La seu episcopal de Besalú o Bisuldino –el seu nom en italià– es va restaurar el 1969 i, des de llavors, hi ha hagut cinc bisbes, inclosos el polonès Tadeusz Boguslaw Blaszkiewicz (1970-1993), l'italià Lorenzo Voltolini Esti (1993-2007), el francès Hervé Gaschignard (2007-2012) i el basc Juan Antonio Aznárez Cobo (2012-2021). La Congregació dels Dolors de Besalú sap sempre qui és el seu bisbe titular, tot i que no hi tingui cap relació. Va haver-hi recentment una excepció amb Aznárez, quan el 2017 s'estava preparant la commemoració del mil·lenari del bisbat i se'l va convidar a assistir-hi. Finalment, el basc va decidir no anar-hi, potser per evitar un conflicte amb el bisbe de Girona, Francesc Pardo, que va oficiar la missa inaugural del mil·lenari.

El cas del bisbat de Rotdon encara és més singular: la seu titular de Rotdon es va crear també el 1969, a partir d'una inscripció sepulcral del segle V trobada a la ciutat siciliana de Siracusa en què consta un bisbe de Rotdon anomenat Ausenci. Partint de la base que Roses podria haver estat seu d'un bisbat efímer durant el segle V i que llavors la població es deia Rhode, es va establir la teoria que el bisbat de Rotdon corresponia al de Roses. El primer bisbe del nou Rotdon va ser el nord-americà William Tibertus McCarty i García Macías és ja el vuitè. Entre

altres va ostentar el títol l'exbisbe de Tortosa i l'actual arquebisbe de València, Enrique Benavent.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 19-12-2023, Pàgina 9

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/2367028-els-altres-bisbes.html>